

Súd:	Najvyšší správny súd Slovenskej republiky
Spisová značka:	41Do/2/2023
Identifikačné číslo spisu:	9622200045
Dátum vydania rozhodnutia:	31. októbra 2023
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Martinčeková
Funkcia:	predsedníčka senátu
ECLI:	ECLI:SK:NSSSR:2023:9622200045.1

UZNESENIE

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Martinčekovej a členov senátu JUDr. Kataríny Benczovej, JUDr. Zuzany Šabovej, PhD., JUDr. Juraja Vališa, LL.M. a JUDr. Michala Dzurdzika, PhD., v disciplinárnej veci vedenej na návrh navrhovateľa: predsedníčky P. Z. R., disciplinárne obvineného: M. W. O., Z. P. Z. R., nar. XX.XX.XXXX, bytom Š. Č.. X, W. D., pre disciplinárne previnenie podľa § 116 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. b), písm. f) a písm. i) a ods. 3 písm. d) zákona č. 385/2000 Z. z. v znení neskorších predpisov, o odvolaní navrhovateľa proti rozhodnutiu disciplinárneho senátu Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 31D/7/2022 zo dňa 22. novembra 2022, na verejnom zasadnutí konanom dňa 31. októbra 2023, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší správny súd SR podľa § 37 ods. 3 Disciplinárneho súdneho poriadku odvolanie navrhovateľa
z a m i e t a .

O d ô v o d n e n i e

1. Rozhodnutím disciplinárneho senátu Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky (ďalej „NSS SR“) bol disciplinárne obvinený podľa § 34 ods. 1 Disciplinárneho súdneho poriadku (z. č. 432/2021 Z. z.) uznaný vinným, že

1) dňa 1. marca 2021 v pojednávacej miestnosti č. 18 na P. Z. S. R. v čase o 10:00 h, po tom, čo vyvolal vec sp. zn. 6Ps/4/2020 a prokurátorka v postavení účastníčky konania ho upozornila, že nemá prekryté horné dýchacie cesty rúskom, uviedol, že si rúško nezabudol nasadiť, že je zdravý, rúško nepotrebuje a žiadny zákon mu takúto povinnosť neukladá, že rúško nenosí ani vo verejnom priestranstve a že i naďalej bude pojednávať bez neho, hoci mu povinnosť používať preventívnu ochrannú pomôcku za účelom riadneho prekrytia horných dýchacích ciest ukladala v danom čase účinný § 1 vyhlášky Úradu verejného zdravotníctva Slovenskej republiky (ďalej len „Úrad verejného zdravotníctva“) č. 11/2020 V. v. v spojení s § 51 ods. 1 písm. a) zákona č. 355/2007 Z. z. o ochrane, podpore a rozvoji verejného zdravia a o zmene a doplnení niektorých zákonov v účinnom znení (ďalej len zákon o ochrane verejného zdravia), pričom v dôsledku jeho konania prokurátorka opustila pojednávaciu miestnosť s odôvodnením, že za takéhoto stavu ona v jednej miestnosti s osobou, ktorá nemá prekryté dýchacie cesty nezotrvá a z miestnosti odišla s tým, že požiadala pojednávanie odročiť,

2) dňa 15. marca 2021 v interiéri budovy P. Z. R. v dopoludňajších hodinách, najmä v pojednávacej miestnosti č. 18, v čase o 10.46 h po tom, čo vyvolal vec sp. zn. 6C/1/2021 a strany konania vstúpili do pojednávacej miestnosti, nemal prekryté dýchacie cesty žiadnym ochranným prostriedkom, hoci mu povinnosť používať preventívnu ochrannú pomôcku za účelom riadneho prekrytia horných dýchacích ciest ukladala v danom čase účinný § 1 ods. 2 vyhlášky Úradu verejného zdravotníctva č. 111/2021 V. v. v spojení s § 51 ods. 1 písm. a) zákona o ochrane verejného zdravia,

3) dňa 18. marca 2021 napriek tomu, že sa na súde nachádzal už v čase o 8.15 h, keď predtým do priestorov budovy súdu vošiel s prekrytými dýchacími cestami respirátorom, zastupujúcemu sudcovi vnútornou telefonickou linkou oznámil, že mu navrhovateľkou nie je bez použitia respirátora umožnené vykonať pojednávania stanované ním na tento deň, hoci mu povinnosť používať preventívnu ochrannú pomôcku za účelom riadneho prekrytia horných dýchacích ciest ukladala v danom čase účinný § 1 ods. 2 vyhlášky Úradu verejného zdravotníctva č. 111/2021 V. v. v spojení s § 51 ods. 1 písm. a) zákona o ochrane verejného zdravia, a zastupujúcemu sudcovi oznámil, že zrejme tieto pojednávania bude musieť vykonať on, pričom tieto pojednávania boli zastupujúcim sudcom na základe pokynu navrhovateľky následne odročené, hoci sa po túto dobu disciplinárne obvinený nachádzal vo svojej kancelárii v budove P. súdu,

4) dňa 12. apríla 2021, potom čo bol navrhovateľkou o 8.35 h. upozornený na jeho pohyb po budove súdu bez prekrytia horných dýchacích ciest respirátorom a zároveň na otázku navrhovateľky uviedol, že v tento deň vykoná pojednávania, respirátor si na dýchacie cesty nenasadí a to ani v pojednávacej miestnosti, pretože „absolútne nemá zákonnú povinnosť nosiť rúško ani respirátor“, hoci mu povinnosť prekrytia horných dýchacích ciest použitím respirátora ukladal v danom čase účinný § 2 vyhlášky Úradu verejného zdravotníctva č. 133/2021 V. v. v spojení s § 51 ods. 1 písm. a) zákona o ochrane verejného zdravia, v doobedňajších hodinách v interiéri budovy súdu najmä v pojednávacej miestnosti č. 18 v čase o 9.04 h po tom, čo vyvolal vec sp. zn. 6Csp/38/2019 a strany konania vstúpili do priestorov pojednávacej miestnosti, disciplinárne obvinený vykonával pojednávanie a nemal prekryté dýchacie cesty žiadnym ochranným prostriedkom,

5) dňa 13. apríla 2021 v dopoludňajších hodinách o 7.55 h pri vstupe do budovy súdu si až na vyzvanie člena justičnej stráže prekryl horné dýchacie cesty respirátorom, ďalej sa premiestnil do svojej kancelárie, keď bezprostredne po tom, čo prešiel zónou justičnej stráže si tento respirátor z dýchacích ciest sňal, hoci mu povinnosť prekrytia horných dýchacích ciest použitím respirátora ukladal v danom čase účinný § 2 vyhlášky Úradu verejného zdravotníctva č. 133/2021 V. v. v spojení s § 51 ods. 1 písm. a) zákona o ochrane verejného zdravia, pričom následne navrhovateľke na je výzvu odmietol predložiť k nahliadnutiu potvrdenia o negatívnom výsledku RT-PCR testu alebo antigénového testu na ochorenie COVID-19 nie starší ako 7 dní, a odmietol predložiť aj doklad, že sa na neho nevzťahuje zákaz vstupu podľa § 2 ods. 5 vyhlášky Úradu verejného zdravotníctva č. 132/2021, hoci mu takáto povinnosť vyplývala z § 2 ods. 2 účinnej vyhlášky Úradu verejného zdravotníctva č. 133/2021 V. v., a následne napriek výzve navrhovateľky odmietol disciplinárne obvinený opustiť budovu súdu a navrhovateľke uviedol: „odíď z mojej kancelárie, tu nemáš čo robiť, ja som sudca, diktujem rozhodnutie, schádza mi lehota a ty ma rušíš“, a potom čo navrhovateľka privolala príslušníkov Policajného zboru disciplinárne obvinený zareagoval slovami: „to chcem vidieť, čo páni policajti urobia“,

6) dňa 14. apríla 2021 v čase o 8.00 h sa do budovy súdu dostavil bez prekrytia horných dýchacích ciest respirátorom, ktorý i napriek výzve navrhovateľky si odmietol nasadiť, hoci mu povinnosť prekrytia horných dýchacích ciest použitím respirátora ukladal v danom čase účinný § 2 vyhlášky Úradu verejného zdravotníctva č. 133/2021 V. v. v spojení s § 51 ods. 1 písm. a) zákona o ochrane verejného zdravia, a zároveň na vyžiadanie navrhovateľky odmietol predložiť k nahliadnutiu potvrdenia o negatívnom výsledku RT-PCR testu alebo antigénového testu na ochorenie COVID-19 nie starší ako 7 dní, a odmietol predložiť aj doklad, že sa na neho nevzťahuje zákaz vstupu podľa § 2 ods. 5 vyhlášky Úradu verejného zdravotníctva č. 132/2021, hoci mu takáto povinnosť vyplývala z § 2 ods. 2 účinnej vyhlášky Úradu verejného zdravotníctva č. 133/2021 V. v., pričom následne bol navrhovateľkou zakázaný disciplinárne obvinenému vstup na pracovisko alebo do iných priestorov zamestnávateľa,

teda

svojím konaním uvedeným v bodoch 1 až 6 úmyselne porušil svoju povinnosť sudcu

- pri výkone funkcie sudcu sa zdržať všetkého, čo by mohlo narušiť vážnosť a dôstojnosť funkcie sudcu a ohroziť dôveru v nezávislé, nestranné a spravodlivé rozhodovanie súdov vyplývajúcu z § 30 ods. 1 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a príslušných a o zmene a doplnení niektorých zákonov v účinnom znení (ďalej aj „zákon o sudcoch“),

- pri výkone funkcie sudcu dodržiavať podľa § 30 ods. 2 písm. g) zákona o sudcoch ust. čl. III bod 1 zásad sudcovskej etiky,

a konaním v bodoch 1 a 3 úmyselne porušil aj povinnosť sudcu

- plniť svoje povinnosti svedomito vyplývajúcu z § 30 ods. 4 zákona o sudcoch,

- konať tak, aby akýmkoľvek spôsobom neznemožňoval výkon súdnictva vyplývajúcu z § 30 ods. 8 zákona o sudcoch,

a s ohľadom na mieru zavinenia, spôsob konania a opakovanie je škodlivosť jeho konania zvýšená,

čím sa dopustil

pokračovacieho závažného disciplinárneho previnenia podľa § 116 ods. 1 písm. a) v spojení s ods. 2 písm. b), zákona o sudcoch.

2. Za toto disciplinárne previnenie mu podľa § 117 ods. 3 písm. b) a ods. 6 zákona o sudcoch bolo uložené disciplinárne opatrenie a to zníženie funkčného platu o 60% na obdobie jedného roka.

3. Proti časti výroku o vine ohľadne právnej kvalifikácie skutku a proti výroku o treste podal odvolanie navrhovateľ. V časti výroku o vine ohľadne skutkovej vety navrhovateľ odvolanie nepodal a s týmto výrokom sa stotožnil. Navrhovateľ mal za to, že sa jedná o disciplinárne previnenie nezlučiteľné s funkciou sudcu, pretože u disciplinárne obvineného došlo k strate jeho morálneho štandardu a integrity sudcu. Poukázal na stanovisko Súdnej rady SR prijaté uznesením č. 132/2022 z 15.06.2022. Uviedol, že bolo jednoznačne preukázané, že disciplinárne obvinený dlhodobo vykonával funkciu sudcu na svojom pracovisku bez toho, aby nosil respirátor tak, ako to ukladali platné vyhlášky Úradu verejného zdravotníctva, teda platné právo a z neho vyplývajúce povinnosti. Tým sudca verejne prezentoval, že právne predpisy nemusia byť rešpektované a vytváral negatívny vzor narúšajúci dôveryhodnosť justície. Na uvedenom nemení nič, že sa jedná o jednorazový pokračujúci správny delikt. Dlhodobosť tohto konania je prítiažujúca okolnosť. Disciplinárne obvinený sám vnútorne danú situáciu vyhodnotil tak, že tieto vyhlášky sú v rozpore s právnymi predpismi vyššej právnej sily a vôbec sa nimi od počiatku neriadil. Svoju obhajobu nerešpektovania protiepidemických opatrení si prispôboval vývoju situácie. Takto konal už od októbra 2020, nielen od obdobia ohraničenia prvého skutku uvedeného vo výroku rozhodnutia a ďalej až do súčasnej doby (ku dňu podania odvolania, pozn. odvolacieho súdu) v ňom pokračuje. Navrhovateľ mal za to, že i na tieto rozšírené skutky je potrebné prihliadnuť, pretože sú súčasťou celkového disciplinárneho konania. S poukazom na prezentované názory disciplinárne obvineného nemožno do budúcnosti očakávať, že by toto svoje stanovisko zmenil. Je preto irelevantné konštatovanie, že k porušeniu povinností disciplinárne obvineného nedošlo v súvislosti s rozhodovaním sudcu. K rozhodnutiu disciplinárne obvineného predsa len došlo, síce nie v merite veci, ale jednalo sa o procesné rozhodnutia, keď uložil poriadkové pokuty predsedníčke súdu a príslušníkom polície. Bolo by nespravodlivé, aby z rovnakého dôvodu „obyčajný občan“ prišiel o zamestnanie, pričom sudca, ktorý sa správal rovnako, ba i horšie (medializácia), by mal byť postihnutý len stratou plného príjmu na určité obdobie. Takéto rozhodnutie by opäť vrhalo nepriaznivý obraz o justícií v očiach verejnosti. V prípade, ak odvolací disciplinárny senát odvolaniu nevyhoví, môže nastať situácia, že vec s obdobným predmetom sporu napadne disciplinárne obvinenému, vo vzťahu, ku ktorému účastník konania môže vzniesť námietku zaujatosti práve z dôvodu postoja disciplinárne obvineného k protiepidemiologickým opatreniam. Bolo by zaujímavé takéto konanie sledovať,

či by disciplinárne obvinený akceptoval platnosť vyhlášok Úradu verejného zdravotníctva. Opätovne poukázal na to, že protiprávnosť jeho konania je spáchaná mnohými dieľmi útoku a takéto dlhodobé demonštratívne verejné a úmyselné konanie znižuje dôveryhodnosť

a aj dobrú povest' súdництва. Vo vzťahu k druhu a výške uloženého disciplinárneho opatrenia navrhovateľ spochybnil objektívnosť hodnotenia disciplinárne obvineného a na jeho dlhoročnú prax ako jedno z kritérií pre jeho uloženie. Navrhovateľ konštatoval, že na P. Z. R. a pravdepodobne ani na iných súdoch nie je sudcu, ktorý by bol hodnotený inak ako výborne. Represívny účinok uloženého opatrenia nemožno dosiahnuť, a to práve pre jeho postoj k danej veci. Navrhol, aby odvolací disciplinárny senát zrušil prvostupňové disciplinárne rozhodnutie a sám vo veci rozhodol tak, že disciplinárne obvinený sa svojím pokračujúcim konaním popísaným v bodoch 1 až 6 disciplinárneho návrhu dopustil závažného disciplinárneho previnenia nezlučiteľného s funkciou sudcu podľa § 116 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. b), písm. f) a písm. i) a ods. 3 písm. d) zákona č. 385/2000 Z. z. v znení neskorších predpisov a navrhol uložiť disciplinárne opatrenie podľa § 117 ods. 5 cit. zákona a to odvolanie z funkcie sudcu.

4. K odvolaniu navrhovateľa sa písomne vyjadril disciplinárne obvinený podaním zo dňa 22.01.2023. Vo všeobecnosti opisoval jednotlivé kroky vlády Slovenskej republiky pri riešení situácie počas pandémie nebezpečnej choroby Covid-19 - vyhlásenie núdzového stavu a jeho predĺženia. Vyjadril sa k ukladaniu povinností počas druhého núdzového stavu, počas ktorého od 1. marca do 14. apríla 2021 mali byť spáchané jednotlivé skutky. Podrobne opisoval proces prijatia čl. 51 ods. 2 Ústavy SR (prvé čítanie, druhé čítanie, pozmeňujúci návrh, tretie čítanie), ktorý nadobudol účinnosť od 01.01.2002. Toto ustanovenie podľa neho znamená, že nielen obmedzenie základných práv a slobôd počas núdzového stavu, ale aj rozsah povinností umožnil ústavodarcu uložiť výlučne ústavným zákonom. Podľa neho nebol dôvod začatia disciplinárneho konania voči nemu. Navrhovateľ nepreukázal, že by všetci sudcovia požiadali navrhovateľa, aby voči prvostupňovému rozhodnutiu podal odvolanie, ako to uvádza v odvolaní. K neexistencii opravného prostriedku voči prvostupňovému rozhodnutiu poukázal na porušenie doktríny pozitívneho záväzku štátu vyplývajúceho z Ústavy SR a článku 13 Dohovoru (Dohovor o ochrane ľudských práv a základných slobôd, pozn. NSS). V tomto smere poukázal na právne názory doc. JUDr. Jána Drgonca, DrSc. uvedené v publikácii Ústava Slovenskej republiky, Veľké komentáre. Teória a prax. Druhé prepracované a doplnené vydanie. Bratislava: C. H. Beck, 2019, týkajúce sa tiež materiálneho právneho štátu. Navrhol, aby odvolací senát zmenil prvostupňové rozhodnutie tak, že disciplinárne obvineného v plnom rozsahu oslobodzuje v zmysle § 34 ods. 2 písm. b) Disciplinárneho súdneho poriadku z dôvodu, že skutok, ktorého sa disciplinárne obvinený dopustil, nie je disciplinárnym previnením.

5. K vyjadreniu disciplinárne obvineného zo dňa 22.01.2023 sa vyjadril navrhovateľ podaním nazvaným Doplnenie odvolania navrhovateľky zo dňa 22.02.2023. Hoci podanie nazval ako doplnenie odvolania, toto podanie podľa svojho obsahu nie je doplnením odvolacích dôvodov, ale vyjadrením k vyjadreniu disciplinárne obvineného. Uviedol, že odporúčanie ostatných sudcov P. R. podať odvolanie navrhovateľ dal v odvolaní disciplinárne obvinenému len na vedomie.

6. Odvolací senát za účelom prejednávania odvolania navrhovateľa nariadil vo veci verejné zasadnutie, ktorého sa zúčastnil navrhovateľ. Disciplinárne obvinený sa verejného zasadnutia nezúčastnil, svoju neúčast' ospravedlnil podaním zo dňa 23.10.2023.

7. Navrhovateľ na verejnom zasadnutí uviedol, že zotrúva na obsahu podaného odvolania. Poukázal na rozhodnutie NSS SR o zrušení dočasného pozastavenia výkonu funkcie disciplinárne obvineného. Disciplinárne obvinený je vo výkone, aktuálne pracuje. Napriek dlhému času, ktorý uplynul nielen od spáchania samotných skutkov, ale aj takmer ročného času od rozhodnutia NSS SR, sa v správaní disciplinárne obvineného v tomto smere nič nezmenilo. Naďalej zostáva vo svojich vyjadreniach, návrhoch, názoroch tak, ako to bolo počas celého priebehu disciplinárneho konania. Navrhovateľ zastával názor, že disciplinárne opatrenie vyslovené prvostupňovým súdom nemá a ani nebude mať na disciplinárne obvineného žiadne účinky. Preto zotrval na podanom odvolaní a aj konečnom návrhu v ňom uvedenom. Hoci P. Z. R. v súčasnosti nemá pridelenú pracovno-právnu agendu, niektoré veci ešte dobiehajú a u disciplinárne obvineného ako civilného sudcu by bolo zaujímavé sledovať, ako by riešil veci s problematikou covidu v konkrétnych veciach.

8. Odvolací disciplinárny senát NSS SR (§ 8a ods. 3 zákona č. 757/2004 Z. z. v znení neskorších predpisov v spojení s § 24b cit. zákona) konštatuje prípustnosť odvolania podaného navrhovateľom ako oprávnenou osobu (§ 37 ods. 1 písm. b) Disciplinárneho súdneho poriadku), a včasnosť podaného odvolania (§ 37 ods. 2 cit. zákona). Preto podľa § 37 cit. zákona preskúmal zákonnosť napadnutých výrokov rozhodnutia, proti ktorým navrhovateľ ako odvolateľ podal odvolanie. Zistil pritom, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné.

9. Podľa § 37 ods. 3 Disciplinárneho súdneho poriadku ak príslušný senát odvolanie nezamietne, rozhodne sám vo veci; nemôže však zrušiť disciplinárne rozhodnutie a vrátiť vec disciplinárnemu senátu na nové prejednanie a rozhodnutie.

10. Podľa § 4 cit. zákona ak tento zákon neustanovuje inak a ak to povaha veci nevyklučuje, na disciplinárne konanie sa primerane použijú ustanovenia Trestného poriadku o základných zásadách trestného konania, o spoločnom konaní, o vylúčení súdu a iných osôb, o obhajcovi, o úkonoch trestného konania, o dokazovaní, o rozhodnutiach súdu, o hlavnom pojednávaní, o odvolaní, o dohode o uznaní viny a prijatí trestu, o obnove konania a o trovách trestného konania.

11. V prvom rade je potrebné konštatovať, že navrhovateľ odvolaním nenapadol skutkovú vetu výroku o vine, ale napadol len právnu kvalifikáciu týchto skutkov. V tejto časti odvolací súd konštatuje, že vo vzťahu k skutkovým zisteniam tvoriacim súdené disciplinárne previnenie žiadne námietky zo strany odvolateľa neboli vznesené. Vzhľadom na primerané použité § 317 ods. 1 Trestného poriadku v spojení s § 4 Disciplinárneho súdneho poriadku odvolací disciplinárny senát preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov prvostupňového disciplinárneho rozhodnutia, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie. Ide o vyjadrenie revízného princípu v rozsahu determinovanom týmto ustanovením na preskúmanie len tých výrokov, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie. Odvolací disciplinárny senát tak nepreskúmal skutkovú vetu výroku o vine, pretože táto nebola odvolaním napadnutá.

12. Navrhovateľ v odvolaní namietal právnu kvalifikáciu skutkov uvedených v prvostupňovom rozhodnutí, majúci za to, že na správne zistený skutkový stav prvostupňový senát nesprávne aplikoval uvedené ustanovenia, keď podľa neho nesprávne rozhodol, že disciplinárne obvinený sa dopustil pokračovacieho závažného disciplinárneho previnenia podľa § 116 ods. 1 písm. a) v spojení s ods. 2 písm. b) zákona č. 385/2000 Z. z., kým podľa navrhovateľa sa dopustil závažného disciplinárneho previnenia nezlučiteľného s funkciou sudcu podľa § 116 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. b), písm. f) a písm. i), ods. 3 písm. d) cit. zákona. Navrhovateľ tiež namietol výrok o treste, keď podľa neho malo byť uložené disciplinárne opatrenie nie podľa § 117 ods. 3 písm. b) a ods. 6 citovaného zákona, ktoré uložil prvostupňový senát, ale podľa § 117 ods. 5 citovaného zákona.

13. Vzhľadom na vyššie uvedené sa odvolací senát zamerail na posúdenie, či nesporne zistený skutkový stav naplnil skutkovú podstatu pokračovacieho závažného disciplinárneho previnenia podľa § 116 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. b) zákona č. 385/2000 Z. z., ako to konštatoval prvostupňový senát alebo sa disciplinárne obvinený dopustil pokračovacieho závažného disciplinárneho previnenia nezlučiteľného s funkciou sudcu podľa § 116 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. b), písm. f), písm. i) a ods. 3 písm. d) citovaného zákona, ako sa domnieva navrhovateľ, ktorý svoje právne presvedčenie podložil argumentami uvedenými v odvolaní. Vzhľadom na nenamietanú skutkovú vetu odvolací senát konštatuje, že jednotlivé dielčie útoky, ktoré sú uvedené v skutkovej vete výroku o vine prvostupňového rozhodnutia, boli zo strany odvolacieho senátu posudzované ako výlučne tie, ktoré mali naplniť konkrétnu skutkovú podstatu disciplinárneho previnenia. Dielčie útoky, ktoré nie sú uvedené v skutkovej vete prvostupňového rozhodnutia, tak nemajú žiaden vplyv na právnu kvalifikáciu skutku.

14. Podľa § 116 ods. 1 písm. a) zákona č. 385/2000 Z. z. v znení neskorších predpisov disciplinárnym previnením je zavinené nesplnenie alebo porušenie povinností sudcu.

15. Podľa § 116 ods. 2 písm. b) citovaného zákona závažným disciplinárnym previnením je konanie uvedené v odseku 1 okrem konania uvedeného v písmenách c) a d), ak vzhľadom na povahu porušenej povinnosti, spôsob konania, mieru zavinenia, opakovanie alebo iné priťažujúce okolnosti je jeho škodlivosť zvýšená.

16. Podľa § 116 ods. 2 písm. f) citovaného zákona závažným disciplinárnym previnením je zavinené konanie sudcu, ktoré má za následok prietahy v súdnom konaní.

17. Podľa § 116 ods. 2 písm. i) citovaného zákona závažným disciplinárnym previnením je porušenie povinnosti spĺňať predpoklady sudcovskej spôsobilosti po celý čas trvania funkcie sudcu.

18. Podľa § 116 ods. 3 písm. d) citovaného zákona závažné disciplinárne previnenie nezlučiteľné s funkciou sudcu je konanie uvedené v odseku 2 písm. a), c), i) a j), ak je vzhľadom na povahu porušenej povinnosti, spôsob konania, mieru zavinenia, opakovanie alebo iné priťažujúce okolnosti nezlučiteľné s funkciou sudcu.

19. Prvostupňový senát právnu kvalifikáciu jednotlivých dielčích útokov uvedených v prvostupňovom rozhodnutí odôvodnil najmä tým, že sa jednalo o zavinené konanie v rovine úmyslu v zmysle § 15 písm. a) Trestného zákona, keď bola preukázaná jeho vedomosť o tom, že konal v rozpore s vyhláškami Úradu verejného zdravotníctva, ako aj to, že takto chcel konať. Pritom nie je podstatné ako si sám pre seba svoje konanie ospravedlňoval či odôvodňoval, pretože jeho odôvodnenia celkom zjavne nemali podporu v právnom poriadku. Prvostupňový disciplinárny senát intenzitu konania hodnotil ako zvýšenú. Závažnosť konania spočívala najmä v tom, že sa ho dopustil v pracovnom čase, v budove okresného súdu a pri výkone funkcie sudcu. Jeho konanie nebolo súkromné, ale bolo časovo a miestne spojené s aktami pri výkone jeho funkcie v miestach, kde sa jeho funkcia pravidelne vykonáva. Škodlivosť jeho konania bola spôsobená aj tým, že verejne prezentoval názor, že časti formálneho práva v podobe podzákonných právnych predpisov nemusia byť rešpektované, čo vytvára o justícií negatívny vzor narušajúci dôveryhodnosť justície. S ohľadom na uvedené skutočnosti prvostupňový disciplinárny senát dospel k záveru, že disciplinárne obvinený sa dopustil závažného disciplinárneho previnenia, a to zavineného nesplnenia alebo porušenia povinnosti sudcu (§ 116 ods. 1 písm. a) zákona o sudcoch), ktorá spočívala v nerešpektovaní § 51 ods. 1 zákona o ochrane verejného zdravia a vo výroku špecifikovaných povinností stanovených vyhláškami Úradu verejného zdravotníctva v spojení so skutočnosťou, že škodlivosť konania disciplinárne obvineného vzhľadom na povahu porušenej povinnosti, spôsob konania, mieru zavinenia a opakovanie je zvýšená (§ 116 ods. 2 písm. b) zákona o sudcoch).

20. Prvostupňový disciplinárny senát sa nestotožnil s návrhom navrhovateľa, že disciplinárne obvinený svojím konaním spáchal závažné disciplinárne previnenie nezlučiteľné s funkciou sudcu podľa § 116 ods. 3 písm. d) v spojení s § 116 ods. 2 písm. i) zákona o sudcoch. Uviedol, že základným predpokladom pre naplnenie tejto skutkovej podstaty je, aby disciplinárne obvinený prestal spĺňať predpoklady sudcovskej spôsobilosti po celý čas trvania funkcie sudcu. Prvostupňový senát teda skúmal, či prestal spĺňať morálny štandard a integritu sudcu pre náležitý a zodpovedný výkon jeho funkcie, ako aj to, či nemá obchodné, majetkové alebo finančné vzťahy s osobami z prostredia organizovaného zločinu. O strate morálneho štandardu a integrity možno hovoriť vtedy, ak konanie sudcu svedčí o tom, že stratil túto schopnosť, teda nie je schopný rozlišovať medzi správnym a nesprávnym, prípadne voliť to, čo je pri výkone funkcie sudcu správnejšie. Jedným z dôvodov takého konania môže byť aj masívne a svojvoľné nerešpektovanie platného právneho poriadku, osobitne, ak je motivované celkom neprípustnými dôvodmi. Na druhej strane, stratu predpokladov sudcovskej spôsobilosti nemôže spôsobovať každé konanie, ktoré ohrozuje dôveru v nezávislé, nestranné a spravodlivé rozhodovanie súdov. Prvostupňový disciplinárny senát uzavrel, že v prípade disciplinárne obvineného sa nejednalo o konanie, ktorého dôsledkom by bola strata morálneho štandardu a integrity. Jednalo sa o časovo ohraničené protiprávne konanie voči jednému objektu súvisiacemu s ochranou verejného zdravia v čase pandémie Covid-19. Disciplinárne obvinený síce porušil povinnosti sudcu pri výkone svojej funkcie, ale uvedené nemalo priamy súvis s rozhodovaním sudcu. V konaní nebolo preukázané, že by sudca svoje názory pretavoval do rozhodnutia konkrétnych vecí. Nebolo

preukázané, že by v rozhodnutiach odmietal rešpektovať podzákonné právne predpisy všeobecne, že by bez zákonných dôvodov odmietal uznať práva z nich odvodzované alebo vynucovať nimi ukladané povinnosti. Nebolo preukázané, že by posudzoval a diskriminoval účastníkov na základe toho, či sami mali prekryté horné dýchacie cesty, prípadne či sami súhlasili alebo nesúhlasili s jeho názorom. Jeho konanie nemalo dopad na kvalitu a zákonnosť ním vydaných rozhodnutí. Okrem toho preukázaný pokračovací správny delikt bol jednorazovým, aj keď závažným pochybením v doteraz bezúhonnej profesijnej kariére disciplinárne obvineného. Takéto pochybenie tak samo o sebe nezakladá celkovú stratu morálnych štandardov a integrity sudcu.

21. Naproti tomu navrhovateľ mal za to, že disciplinárne obvinený svojim správaním, ktoré je uvedené vo výrokovej časti prvostupňového disciplinárneho rozhodnutia, mal porušiť § 116 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. b), písm. f), písm. i) a ods. 3 písm. d) zákona o sudcoch. Na preukázanie tejto právnej kvalifikácie navrhovateľ v odvolaní uplatnil viaceré námietky, s ktorými sa odvolací senát nestotožnil a vyhodnocuje ich ako nedôvodné. Podľa jeho názoru je napadnuté rozhodnutie zákonné a nesporný skutkový stav bol subsumovaný pod správne ustanovenia skutkových podstat pokračovacieho závažného disciplinárneho previnenia. V danom prípade nebolo na mieste subsumovať konanie žalobcu pod skutkovú podstatu § 116 ods. 3 písm. d) zákona o sudcoch, pretože nebolo preukázané ani disciplinárne previnenie podľa § 116 ods. 2 písm. i) cit. zákona [ktorého preukázanie je predpokladom naplnenia skutkovej podstaty podľa odseku 3 písm. d)]. Skutková podstata odseku 2 písm. i) by bola naplnená len vtedy, ak by disciplinárne obvinený prestal spĺňať predpoklady sudcovskej spôsobilosti po celý čas trvania funkcie sudcu, čo nebolo preukázané. V podrobnostiach k odvolacím námietkam odvolací senát uvádza nasledovné:

22. K námietke, že u disciplinárne obvineného došlo k strate jeho morálneho štandardu a integrity sudcu, čo navrhovateľ odôvodnil poukazom na stanovisko Súdnej rady SR prijaté uznesením č. 132/2022 zo dňa 15. júna 2022 k porušeniu článku III. bodu 1 Zásad sudcovskej etiky odvolací disciplinárny senát uvádza, že aj z obsahu uvedeného uznesenia vyplýva (bod 15), že nerešpektovanie protiepidemiologických opatrení (najmä nenosením respirátora pri úkonoch súdu, bez zákonom ustanoveného ospravedlnenia) znižuje morálnu integritu sudcu. Teda samotné uznesenie nešpecifikuje toto protiprávne konanie ako konanie, ktoré má za následok totálnu stratu morálnej integrity sudcu, ale len jej zníženie. Argument navrhovateľa, že práve toto uznesenie kvalifikuje porušenie povinnosti rešpektovať protiepidemiologické opatrenia ako previnenie, ktorým dochádza k úplnej strate morálneho štandardu a integrity sudcu, je tak nepriľahavé.

23. Navrhovateľ ďalej namietal, že bolo preukázané, že disciplinárne obvinený dlhodobo vykonával funkciu sudcu na svojom pracovisku bez toho, aby najmä pri verejných úkonoch a v budove súdu nosil respirátor, tiež že verejne prezentoval názor, že právne predpisy nemusia byť rešpektované a tým vytváral o justícii negatívny vzor narušajúci jej dôveryhodnosť. S týmito argumentami sa v plnom rozsahu stotožnil prvostupňový disciplinárny senát, keď v bodoch 63 až 66 prihliadol na všetky tieto skutočnosti tým, že jeho konanie naplnilo skutkovú podstatu § 116 ods. 2 písm. b) zákona o sudcoch, teda kvalifikovanú skutkovú podstatu závažného disciplinárneho previnenia, keďže bolo preukázané, že vzhľadom na povahu porušenej povinnosti, spôsob konania, mieru zavinenia a opakovanie tohto konania je jeho škodlivosť zvýšená. V bodoch 68 a 69 rozhodnutia potom reagoval aj na časovú postupnosť jednotlivých čiastkových útokov a vyhodnotil disciplinárne previnenie ako pokračovací disciplinárny delikt. Odvolací disciplinárny senát sa v plnom rozsahu stotožnil so záverom prvostupňového disciplinárneho senátu, že takéto konanie disciplinárne obvineného vytvára o justícii negatívny obraz narušajúci dôveryhodnosť justície a preto škodlivosť takéhoto konania je zvýšená. To však neznamená, že toto konanie je dôvodom úplnej straty predpokladov sudcovskej spôsobilosti po celý čas trvania funkcie sudcu disciplinárne obvineného, ako toto porušenie vníma navrhovateľ. Aj podľa názoru odvolacieho disciplinárneho senátu vzhľadom na skutkové okolnosti daného prípadu nie je možné prisvedčiť navrhovateľovi, že disciplinárne obvinený tým, že nedodržiaval určité podzákonné normy, týkajúce sa však výhradne protiepidemiologických opatrení, totálne stratil morálny kredit na vykonávanie funkcie sudcu. Tiež je potrebné prihliadnuť na to, že jeho exces sa neprejavil priamo v jeho rozhodovacej činnosti sudcu.

24. K námietke, že k strate morálneho štandardu a integrity sudcu došlo u disciplinárne obvineného aj tým, že si vnútorne vyhodnotil vyhlášky Úradu verejného zdravotníctva ako v rozpore s právnymi predpismi a od počiatku sa nimi neriadil, aj táto námietka je nedôvodná. Pokiaľ disciplinárne obvinený nerešpektoval konkrétne vyhlášky, umožnil účasť účastníkom konania bez prekrytia horných dýchacích ciest a sám túto skutočnosť prezentoval tým, že nemal prekryté dýchacie cesty, toto konanie mohlo ohroziť dôveru v nezávislé, nestranné a spravodlivé rozhodovanie súdov. Toto jeho konanie bolo správne posúdené ako naplnenie kvalifikovanej skutkovej podstaty disciplinárneho previnenia podľa § 116 ods. 2 písm. b) zákona o sudcoch, pretože bolo preukázané, že takýto spôsob konania disciplinárne obvineného za týchto skutkových okolností a dlhodobé pokračovanie v disciplinárnom delikte je takou priťažujúcou okolnosťou, ktorá túto skutkovú podstatu napĺňa.

25. Ďalšia odvolacia námietka tkvela v tom, že disciplinárne obvinený takto konal už od októbra 2020, nielen od obdobia ohraničenia prvého skutku uvedeného vo výroku rozhodnutia až do podania odvolania a preto je potrebné prihliadať aj na tieto rozšírené skutky. S touto námietkou sa odvolací disciplinárny senát nestotožnil. Z návrhu na začatie disciplinárneho konania vyplýva, že prvý dielčí útok pokračovacieho disciplinárneho deliktu sa mal stať stal 1. marca 2021; tento dátum si prvostupňové rozhodnutie osvojilo a skutková veta je ohraničená dátumami od 1. marca 2021 do 14. apríla 2021. Za prípadné dielčie útoky, ktoré predchádzajú tomuto obdobiu alebo naopak nasledovali až po ukončení skutku, voči disciplinárne obvinenému nebol podaný disciplinárny návrh; tieto útoky netvoría súčasť skutku pokračovacieho disciplinárneho deliktu špecifikovaného v prvostupňovom rozhodnutí a nie sú teda ani predmetom odvolacieho disciplinárneho konania. Tieto prípadné dielčie útoky preto nemajú žiaden vplyv na právnu kvalifikáciu skutku a na uložené disciplinárne opatrenie. Preto je táto námietka právne irelevantná.

26. V ďalšej odvolacej námietke navrhovateľ vyjadril presvedčenie, že nemožno od disciplinárne obvineného do budúcnosti očakávať, že by svoje stanovisko zmenil. Túto námietku vyhodnotil odvolací disciplinárny senát ako čisto hypotetickú, ktorá nemá vplyv na posúdenie právnej kvalifikácie preukázaných dielčích útokov pokračovacieho disciplinárneho previnenia. Názor disciplinárne obvineného ním prezentovaný pred prvostupňovým disciplinárnym senátom o tom, že podľa jeho vnútorného presvedčenia vyhlášky Úradu verejného zdravotníctva nemusel rešpektovať, bol jednou z priťažujúcich okolností, pre ktorú bola škodlivosť jeho konania kvalifikovaná ako zvýšená. Samotné budúce názory disciplinárne obvineného na túto otázku nie sú v súčasnosti zrejmé.

27. Navrhovateľ ďalej namietal, že hoci v súvislosti s rozhodovaním disciplinárne obvineného ako sudcu k porušeniu povinností nedošlo, k rozhodovaniu predsa len došlo k tým, že uložil poriadkové pokuty predsedníčke súdu a príslušníkom polície v súvislosti s vyžadovaním protiepidemiologických opatrení. Aj túto námietku vyhodnotil odvolací disciplinárny senát ako nedôvodnú, pretože zo skutkovej vety uvedenej v prvostupňovom disciplinárnom rozhodnutí (body 1-6 rozhodnutia) vyplýva, že žiadne takéto správanie disciplinárne obvinenému nebolo kladené za vinu. O uložení poriadkových pokút ako o súčasti spáchaného skutku kladeného disciplinárne obvinenému za vinu nebolo v disciplinárnom konaní rozhodované a preto tieto skutočnosti nemôžu byť posudzované v rámci odvolacieho disciplinárneho konania.

28. V ďalšej odvolacej námietke navrhovateľ porovnával situáciu „obyčajného občana“, ktorý by prišiel o zamestnanie z dôvodu porušenia protiepidemiologických opatrení a sudcu, ktorý by v rovnakej situácii mal byť postihnutý len stratou plného príjmu na určité obdobie, čo je podľa navrhovateľa nespravodlivé. Odvolací disciplinárny senát z takto formulovanej námietky vydedukoval, že by sa mohlo jednať o námietku diskriminácie fyzickej osoby v pracovnom pomere oproti sudcovi v prípade nedodržiavania protiepidemiologických opatrení oboch týchto subjektov. Čo sa týka zásady zákazu diskriminácie, táto sa odvodzuje z ustanovenia článku 12 ods. 2 Ústavy SR. Nie je však možné tento ústavný imperatív vykladať tým spôsobom, že akákoľvek osoba má nárok na čokoľvek, na čo má nárok akákoľvek iná osoba. Podstatou diskriminácie je rozdielne zaobchádzanie s osobami v rovnakej situácii. Rovnakého zaobchádzania s rozdielnymi osobami sa nemožno dožadovať; preto pokiaľ sú podmienky ukončenia pracovného pomeru dané iným zákonným

predpisom a teda inými pravidlami ako podmienky na uloženie disciplinárneho opatrenia odvolania z funkcie sudcu, potom nie je možné uvedené prípady posudzovať ako totožné.

29. V tejto súvislosti navrhovateľ vzniesol odvoláciu námietku, že môže nastať situácia, keď práve spor ohľadne skončenia pracovného pomeru z dôvodu porušovania protiepidemiologických opatrení by mal rozhodovať disciplinárne obvinený s tým, že by bolo zaujímavé takéto konanie sledovať. Táto námietka je taktiež len hypotetická, pretože je odôvodnená tým, že nejaká skutočnosť môže v budúcnosti nastať. V prvom rade medzi jednotlivými dielčiami útokmi, za ktoré bol disciplinárne obvinený uznaný vinným, nie je žiaden takýto prípad a jednak takáto hypotetická úvaha je právne irelevantná pre posúdenie právnej kvalifikácie riadne zistených jednotlivých dielčích útokov disciplinárneho previnenia.

30. Navrhovateľ v odvolacom návrhu žiadal disciplinárne previnenie kvalifikovať aj podľa § 116 ods. 1 písm. f) zákona o sudcoch, podľa ktorého závažným disciplinárnym previnením je zavinené konanie sudcu, ktoré má za následok prietahy v súdnom konaní. Zo skutkovej vety pokračujúceho disciplinárneho previnenia je však zrejmé, že žiadne správanie sa disciplinárne obvineného naplňajúce túto skutkovú podstatu nebolo v skutkovej vete uvedené. Žiadne prietahy v súdnom konaní neboli v skutkovej vete identifikované. Pokiaľ teda žiadne správanie disciplinárne obvineného majúce za následok prietahy v súdnom konaní nebolo súčasťou skutkovej vety, za ktorú bol uznaný vinným, nie je dôvodné navrhovať právnu kvalifikáciu podľa § 116 ods. 2 písm. f) citovaného zákona.

31. Odvolací disciplinárny senát tak všetky odvolacie námietky vo vzťahu k namietanej nesprávnej právnej kvalifikácii disciplinárneho previnenia vyhodnotil ako plne nedôvodné. V plnom rozsahu sa stotožnil s právnu kvalifikáciou prvostupňového disciplinárneho senátu, že sa jedná o pokračovacie závažné disciplinárne previnenie podľa § 116 ods. 1 písm. a) v spojení s ods. 2 písm. b) zákona o sudcoch, pričom nevyšli najavo také závažné priťažujúce okolnosti, ktoré by mali za následok právnu kvalifikáciu podľa § 116 ods. 2 písm. i) citovaného zákona,

32. Ďalej sa odvolací disciplinárny senát zaoberal výrokom o treste, ktorý bol taktiež odvolaním napadnutý. Prvostupňový senát uložil disciplinárne obvinenému disciplinárne opatrenie podľa § 117 ods. 3 písm. b) zákona o sudcoch a to zníženie funkčného platu o 60% na obdobie jedného roka. Naproti tomu navrhovateľ v odvolaní žiadal uložiť disciplinárne opatrenie podľa § 117 ods. 5 citovaného zákona a to odvolanie z funkcie sudcu.

33. Podľa § 117 ods. 3 písm. b) zákona č. 385/2000 Z. z. v znení neskorších predpisov za závažné disciplinárne previnenie disciplinárny senát uloží niektoré z týchto disciplinárných opatrení: zníženie funkčného platu o 50 % až 70 % na obdobie troch mesiacov až jedného roka.

34. Podľa § 117 ods. 5 citovaného zákona disciplinárnym opatrením za závažné disciplinárne previnenie nezlučiteľné s funkciou sudcu je vždy odvolanie z funkcie sudcu.

35. Vzhľadom na to, že disciplinárny odvolací senát nezistil nezákonnosť výroku o vine prvostupňového disciplinárneho senátu v časti jeho právnej kvalifikácie, je potrebné skutok disciplinárne obvineného kvalifikovať ako závažné disciplinárne previnenie podľa § 116 ods. 2 citovaného zákona, a nie ako závažné disciplinárne previnenie nezlučiteľné s funkciou sudcu podľa § 116 ods. 3 písm. d) citovaného zákona. Ako už bolo vyššie uvedené, porušenie povinnosti spĺňať predpoklady sudcovskej spôsobilosti po celý čas trvania funkcie sudcu v prípade disciplinárne obvineného nebolo preukázané a skutková podstata § 116 ods. 2 písm. i) cit. zákona preto nebola naplnená. Potom je však odvolací návrh na uloženie disciplinárneho opatrenia podľa § 117 ods. 5 citovaného zákona (odvolanie z funkcie sudcu) nedôvodný, pretože predpokladom odvolania z funkcie sudcu je (okrem iného) preukázané konanie uvedené v odseku 2 písm. i) cit. ustanovenia.

36. K napadnutému výroku o treste navrhovateľ vzniesol dve námietky a to, že prvostupňový disciplinárny senát ako na poľahčujúcu okolnosť prihliadol na výborné hodnotenie disciplinárne obvineného ako sudcu, pričom namietal objektivitu tohto hodnotenia. Ďalšou

námietkou bolo, že represívny účinok uloženého disciplinárneho opatrenia nie je možné dosiahnuť pre jeho postoj k danej veci. K týmto námietkam disciplinárny odvolací senát uvádza, že hodnotenie sudcu bolo vykonané v zmysle zákonných ustanovení zákona o sudcoch a preto nie je namieste jeho spochybňovanie alebo bagatelizovanie. K druhej námietke uvádza, že základnou funkciou trestu v trestno-právnom zmysle je ochrana spoločnosti pred trestnými činmi a pred páchatelmi, ktorá sa uskutočňuje dvoma prvkami, a to prvkom donútenia (represia) a prvkom prevencie (výchovy). Námietka, že postoj disciplinárne obvineného vylučuje dosiahnutie represívneho účinku uloženého opatrenia je nedôvodná, keďže represívny účinok je dosiahnutý už samotným uložením trestu, ktorý musí nedobrovoľne znášať. Samotný preventívny (výchovný) charakter uloženého disciplinárneho opatrenia nie je u disciplinárne obvineného možné vylúčiť vzhľadom na to, že mu bolo uložené v hornej hranici zákonnej sadzby - z možného rozpätia 50% až 70% na obdobie troch mesiacov až jedného roka mu bolo uložené zníženie funkčného platu vo výmere 60% na obdobie jedného roka, z čoho musí byť disciplinárne obvinenému zrejmé, že jeho disciplinárne previnenie bolo závažné a je výslovne nežiadúce, aby sa v budúcnosti opakovalo.

37. Na záver k tejto časti odvolací disciplinárny senát konštatuje, že disciplinárne opatrenie je následkom disciplinárneho previnenia a preto musí byť úmerné spáchanému disciplinárnemu previneniu, aby bola dodržaná zásada proporcionality trestu. Nie je ho možné uložiť za iné prípadné pochybenia ako tie, ktoré sú uvedené v skutkovej vete odsudzujúceho rozhodnutia. Disciplinárne opatrenie pritom nesmie byť prostriedkom na riešenie iných spoločenských problémov ako tých, ktoré sú ako skutok posudzované v konkrétnom disciplinárnom konaní, napr. prostriedkom na riešenie negatívnych medziľudských vzťahov na pracovisku. Odvolací disciplinárny senát považuje uložené disciplinárne opatrenie za primerané a uložené v súlade s kritériami uvedenými v § 117 ods. 6 zákona o sudcoch.

38. K vyjadreniu disciplinárne obvineného zo dňa 22.01.2023 k odvolaniu navrhovateľa odvolací disciplinárny senát uvádza, že podľa § 37 ods. 1 písm. a) Disciplinárneho súdneho poriadku disciplinárne obvinený môže podať odvolanie len vtedy, ak mu disciplinárne rozhodnutie ukladá disciplinárne opatrenie v prípade sudcu spočívajúce v odvolaní z funkcie. Pokiaľ mu bolo uložené disciplinárne opatrenie iné ako odvolanie z funkcie sudcu, zákonodarca neumožňuje disciplinárne obvinenému účinne vznášať odvolacie námietky, teda ani vo vyjadrení k odvolaniu. Na rozdiel od trestného konania, v ktorom obžalovaný má právo podať odvolanie pre nesprávnosť každého výroku, ktorý sa ho priamo týka, v súdnom konaní podľa Disciplinárneho súdneho poriadku právo podať odvolanie patrí disciplinárne obvinenému iba vtedy, ak sa mu ukladá disciplinárne opatrenie spočívajúce v odvolaní z funkcie, čo nie je daný prípad. V tu prejednávanom prípade disciplinárne tak obvinený nemá zákonnú možnosť účinne odporovať voči výrokom prvostupňového disciplinárneho rozhodnutia. Keďže disciplinárne obvinený nie je osobou oprávnenou na podanie odvolania, nie je možné preskúmať napadnuté výroky aj z dôvodov, ktoré v odvolacom konaní uvádza disciplinárne obvinený, teda v jeho prospech.

39. Keďže disciplinárne obvinený vo vyjadrení k odvolaniu vo svojej podstate uplatňoval odvolacie námietky voči prvostupňovému disciplinárnemu rozhodnutiu a nevyjadroval sa k podstate odvolacích dôvodov, o čom svedčí aj to, že žiadal, aby bol v celom rozsahu oslobodený (a nie aby odvolanie bolo zamietnuté), odvolací senát jeho námietky vyhodnotil ako právne irelevantné. Osobitne k námietke, že pokiaľ neexistuje opravný prostriedok v jeho právnej veci, ide o porušenie doktríny pozitívneho záväzku štátu, ktorý vyplýva z Ústavy SR a Článku 13 Dohovoru, odvolací disciplinárny senát konštatuje, že disciplinárne obvinený bez ďalšieho len cituje vyjadrenia doc. JUDr. Jána Drgonca, DrSc. (body 60, 61, 62, 63 vyjadrenia) bez toho, aby ozrejmil konkrétnu prepojenosť uvádzaných právnych názorov k ním predostretej námietke. Samotná otázka ústavnosti aplikovanej právnej úpravy § 37 ods. 1 Disciplinárneho súdneho poriadku nebola zo strany disciplinárne obvineného relevantne spochybnená. V súvislosti s touto námietkou disciplinárne obvineného odvolací senát poukazuje na dôvodovú správu k § 37 DSP, ktorá túto otázku rieši a uvádza premisy, z ktorých zákonodarca vychádzal pri zavedení právnej úpravy odvolacieho konania.

40. Odvolací disciplinárny senát NSS SR z vyššie uvedených dôvodov o odvolaní navrhovateľa rozhodol pomerom hlasov 5:0 tak, že jeho odvolanie podľa § 37 ods. 3 Disciplinárneho súdneho poriadku uznesením zamietol pri primeranej aplikácii § 162 ods. 1 Trestného poriadku.

Poučenie :

Proti tomuto uzneseniu n i e j e prípustný opravný prostriedok.